

Gina Øster

Fractal

Brug naar het hiernamaals

PROLOOG

Ik zie ze nu duidelijk in hun witte jassen, ze zijn druk in de weer machines aan mijn lichaam te koppelen. Na de extreme kou ben ik er opnieuw uitgeglipt. Ik hang bovenaan het plafond. De EEG op de hartmonitor laat een vlakke lijn zien, het bloed is opgevangen, de procedure is in volle gang. Isabela is nerveus, ik probeer haar te bereiken maar ze merkt het niet.

Ik kijk in het laboratorium, 3 personen schijndood onder geïnduceerde hypothermie, gekoeld in speciaal geïsoleerde thermoszakken tot een temperatuur van net boven het vriespunt. Hoeveel van ons zullen er ditmaal terugkeren?

Ineens word ik opgezogen in een tunnel. Flitsen van licht gaan aan me voorbij, het gaat steeds sneller, het is adembenemend. Zo abrupt als de tunnel start zo abrupt eindigt hij. Dan is er stilte, een gevoel van pure extase vervult me. Ik sta aan de rand van een enorme draaikolk. Ze draait van buiten naar binnen als een soort spiraal met een steeds hogere snelheid. Ik zweef en toch ook weer niet. Dit is de laatste halte. Vrijheid.

Langzaam begin ik mee te draaien. Een fel wit licht in het midden wijst in 2 richtingen. De ene mijn kant op, de andere naar het onbekende. Er is geen notie van tijd, ik ben zo licht als een veertje. Ik ben, maar dan anders. Lichaamloos, als een vogel zo vrij, een gevoel van immense vrede. Ik draai steeds sneller mee in de draaikolk. Het witte licht komt naderbij, pure energie. Witte hemelse stralen, zo verwelkomend.

Ik zie andere verschijningen als ikzelf. Allemaal op weg naar het onbekende. Sommigen worden teruggestuurd, anderen gaan verder. Snaren worden strakgetrokken of laten los....

1

New York Times - 4 September 2036

Op het hoofdkantoor van de Verenigde Naties in New York zullen vanaf morgen de afgevaardigden van de Internationale Ethische Raad bijeenkomen om een uitspraak te doen over de veelbesproken ethische kwestie rond het 'AfterLife Project' (Project over het leven na de dood). De grondleggers van het project, vier van 's werelds grootste wetenschappers, zullen hier de komende tijd worden verhoord.

Het 'AfterLife Project' (afgekort het ALP) werd in 2034 door het bedrijf SITCO opgericht, met als doel antwoord te zoeken op de vraag of er leven is na de dood. Een team van natuurwetenschappers, medici en specialisten in de bijna-doodervaring hebben zich sinds de lancering gezamenlijk over de kwestie gebogen, en uiteindelijk een methode gevonden om de reis naar het hiernamaals te kunnen maken. Bij deze methode wordt getracht mensen een bijna-doodervaring te laten ondergaan waarbij zij dichtbij of zelfs over de grens van de dood heen gaan en daarna weer terugkeren in dit leven.

Het project is omstreden. De proefpersonen worden in een laboratorium onder geïnduceerde hypothermie (onderkoeling) gebracht, hun bloed wordt vervangen door een koude zoutoplossing zodat de temperatuur van hun lichaam daalt. Deze methode werd in het begin van deze eeuw ook wel 'Suspended Animation' (schijndood) genoemd. Toentertijd werd het op

zeer kleine schaal toegepast bij patiënten die door zwaar trauma een hartstilstand hadden gehad met groot bloedverlies. Als lichaamscellen worden gekoeld hebben ze minder zuurstof nodig. Hersenfuncties die normaal gesproken maar een paar minuten zonder zuurstof in leven kunnen blijven, blijven op die manier langer in tact. Dit geeft de arts meer tijd om het trauma te verhelpen alvorens de patiënt weer op te warmen.

Bij het ALP is ongeveer een kwart van de proefpersonen gewoon gezond, de rest is terminaal ziek of kampt met psychische problemen zoals depressies of angststoornissen. Zij komen met deze methode in een levensbedreigende situatie terecht.

Toen wetenschappers net na de eeuwwisseling deze methode voor het eerst toepasten op varkens hielden ze een hypothermie van 10°C enkele seconden aan, gevolgd door onmiddellijke opwarming van het lichaam. In een testfase die daarop volgde werd er bij mensen ook een temperatuur van 10°C aangehouden maar gedurende een iets langere tijd. Zij werden meteen na koeling aan een hart-longmachine gekoppeld zodat de hersenen weer van zuurstof werden voorzien. Volgens de statistieken is deze methode toentertijd bij een totaal van 162 patiënten toegepast, hiervan overleden er meer dan de helft.

Het ALP begon met een hypothermie van 10°C, daarna zijn ze gezakt naar een temperatuur van net boven het vriespunt. De controversie ligt hierin dat ze de proefpersonen gedurende een steeds langere tijd in gekoelde toestand houden alvorens ze aan de hart-longmachine te koppelen waardoor er steeds meer kans is op complicaties. Diverse proefpersonen zijn hierdoor overleden.

Hier blijft het echter niet bij. Het ALP wil nog verder gaan door de lichamen op een nog radicalere manier te koelen, en wel door vitrificatie (verglazing) van de hersenen. Bij vitrificatie worden hersenweefsels gekoeld tot -124°C . De gevaren van hersenletsel maar vooral om nooit meer wakker te worden zijn volgens diverse bronnen erg groot.

Om statistisch gezien een plausibel resultaat voor haar onderzoek te krijgen heeft het ALP veel proefpersonen nodig. Het aantal personen dat sinds de start van het daadwerkelijke onderzoek vorig jaar juni heeft deelgenomen ligt boven de 2700, hiervan hebben er volgens onze bronnen meer dan 400 de test niet overleefd. Alhoewel het hier gaat om mensen die zich vrijwillig hebben aangemeld is de vraag: is dit ethisch verantwoord?

Dankzij sociale media heeft het ALP inmiddels wereldwijd honderdduizenden volgelingen, in het laatste kwartaal heeft het zelfs nog een extra 6.3 miljard dollar aan sponsorgeld binnen gehaald. De opmerkelijke resultaten en de verwachte imminente doorbraak hebben er zelfs toe geleid dat er momenteel een wachtlijst is van vrijwilligers om deel te mogen nemen aan dit onderzoek.

Het project stuit echter ook op veel verzet, met name uit religieuze hoek. Het zijn het dan ook de geestelijk leiders van het Internationale Christelijke Genootschap en van de Rooms-Katholieke Kerk tezamen die deze praktijk aan de Ethische Raad hebben voorgelegd met de vraag of dit wel is toegestaan.

De Internationale Ethische Raad van de Verenigde Naties werd in 2025 opgericht na het wereldwijde schandaal over de

mislukte nanochip-implantaten bij dementerende ouderen. Het heeft daarnaast de afgelopen jaren grote affaires behandeld zoals o.a. de kwestie rond SpaceOne, het bedrijf dat in 2033, na diverse mislukte pogingen, als eerste een mens op de planeet Mars zette.

De Raad bestaat uit vijf rechters, gekozen door de gezamenlijke lidstaten. Zij wordt voorgezeten door de Zwitser Antoni Riberi en zal uiteindelijk bepalen of het ALP verboden moet worden of dat het project door mag gaan.

2

5 September 2036

New York - Internationale Ethische Raad
Hoorzitting AfterLife Project

Aanwezigen Ethische Raad :

1. Voorzitter Prof. mr. Antoni Riberi – Zwitserland
2. Prof. mr. Yannis Cohn – Verenigde Staten
3. mr. Rosa Bernstein – Duitsland
4. mr. Hanna Linstrøm – Denemarken
5. mr. Jon Bennett – Verenigd Koninkrijk

Gedaagden:

1. Prof. Jack Brigance – Natuurwetenschapper verbonden aan het SITCO (Scientific Institute of Technology of Colorado), Verenigde Staten
2. Prof. Dr. Robert Greene – Cardioloog en Traumatoloog verbonden aan het University General Hospital in Boston, Verenigde Staten
3. Prof. Kurt Susskind – Natuurwetenschapper verbonden aan het SITCO (Scientific Institute of Technology of Colorado), Verenigde Staten
4. Prof. Dr. Léon Tautou – Neuroloog en Filosoof verbonden aan het Centre Hospitalier Universitaire in Lausanne, Zwitserland

Transcriptie Ochtend Dag 1

Spreekers: Antoni Riberi – Voorzitter Ethische Raad
Jack Brigance – Gedaagde

A. Riberi: ‘Dames en Heren, als voorzitter van de Internationale Ethische Raad heet ik u allen van harte welkom op deze besloten hoorzitting. Aan het eind van deze zitting zal de Raad uitspraak doen of het AfterLife Project, vanaf nu afgekort tot ALP, verboden moet worden en de hier aanwezigen gedaagden vervolgd kunnen worden, ofwel dat het onderzoek mag worden voortgezet. Tijdens dit proces zullen alle rechters in staat zijn de gedaagden te ondervragen.’

‘Vanzelfsprekend wordt van een ieder die aanwezig is in deze zaal volledige discretie verwacht. Er dient vanaf nu niet meer met de pers te worden gesproken tot na de uitspraak.’

‘Meneer Brigance, aangezien u aan het hoofd staat van het ALP beginnen we met u. Kunt u in het kort uitleggen waarom u en uw collega’s het ALP hebben opgericht?’

J. Brigance: ‘Geachte leden van de Raad. Het antwoord op deze vraag is driedelig.’

‘Ten eerste heeft een ieder zich wel eens afgevraagd of er leven is na de dood. Wat gebeurt er als wij sterven? De meesten onder ons zouden graag willen weten of er inderdaad een hiernamaals is, en zo ja hoe deze er dan uitziet. Iedere religieuze stroming heeft zo haar eigen ideeën. Er is echter nooit aantoonbaar bewezen dat er ook daadwerkelijk iets is.’

‘In de natuurwetenschap en medische wereld zijn er de laatste decennia grote technologische vooruitgangen geboekt waardoor we meer te weten zijn gekomen over het ontstaan van het heelal, over de zwarte gaten, de atomen, de nog kleinere elementaire deeltjes; en over het menselijk lichaam, de genezing van hersenziektes en de bijna-doodervaring.’

‘Wetenschappers, medici, filosofen en specialisten van de bijna-doodervaring zijn vaak alleen gefocust op hun eigen vakgebied. Maar juist door deze kennis te bundelen hebben we nu de mogelijkheid gecreëerd om verder en dieper te kijken. Ons inziens bestaat er nu een kans om de eerste mens naar het hiernamaals te sturen en weer veilig terug te laten keren op aarde.’

‘Ten tweede zou een antwoord op de vraag of er leven is na de dood angst en vrees weg kunnen nemen bij velen onder ons. Hoeveel mensen zijn er wel niet bang voor de dood en leven hun hele leven in vrees. Veel religies houden hun gemeenschap bijeen door over het hiernamaals te prediken, over hemel en hel, over boete die gedaan moet worden als strenge regels hier op aarde niet worden nageleefd. Als men een duidelijk beeld heeft over wat er na de dood komt, zal het leven op aarde met minder angst en meer geluk kunnen worden geleefd.’

‘En ten derde zou dit wellicht de mogelijkheid bieden om alle religies onder één noemer te plaatsen, een universele religie als het ware. Men weet immers wat er komen gaat, waar we heen gaan, of er een God is. Veel oorlogen ontstaan op basis van religieuze geschillen. Als we meer zekerheid krijgen over wat er na de dood gebeurt zal er ook vanzelf minder religieuze onrust komen, en uiteindelijk dus minder oorlogen.’

A. Riberi: 'Meneer Brigance, ik denk dat een ieder blij zal zijn om zonder angst en vrees door het leven te kunnen gaan en dat er meer vrede komt op aarde. U schetst hier een prachtige maar nogal idealistische droombeeld. Alvorens verder op de details in te gaan wil ik u en uw collega's er nog opmerkzaam op maken dat wij hier bijeen zijn om een oordeel te vellen over de manier waaróp u antwoord zoekt op de vraag of er leven is na de dood, en niet over het feit dát u antwoorden zoekt. Dit in tegenstelling tot de geruchten die zich voordoen in de media dat wij onder druk van diverse religieuze instellingen ons oordeel al klaar zouden hebben.'

J. Brigance: 'Meneer de Voorzitter, wij zullen u volledige uitleg geven over het tot stand komen van ons onderzoek. Wij zullen u laten zien dat de voordelen ruimschoots opwegen tegen de genomen risico's en dat er al veelbelovende resultaten zijn geboekt.'

A. Riberi.: 'Goed, meneer Brigance, gaat uw gang.'

J. Brigance: 'Edelachtbare, wij zullen u eerst een overzicht geven over wat er in onze vakgebieden de laatste decennia is gebeurd. Mijn collega Kurt Susskind en ik zullen u eerst nadere uitleg geven over de natuurwetenschap, gevolgd door onze collega Léon Tautou die u over de bijna-doodervaring zal informeren. Hierna zullen we al deze informatie bundelen en samen met collega Robert Greene bij ons onderzoek uitkomen.'

A. Riberi: 'Steekt u van wal, meneer Brigance.'